DOC 602

נתניה ליאה 6. 4. 48.

קרובי יקירי, זה קשה מאוד שאנחנו כאן כאן,
ולאחר משך מחכה הנרגש אנו קיבלנו מכתבים. ברכת אלס
גדולה הנה לשני ורגש ולדאגה ושמחה הקרה ובשמחה
הראשונה עדה פרשה לשנינו גאולה פאלו אל ולא שאה
על מה טהרה הדרך שלנו, ט ולגד נשמתי. אולם מ כרושלים
מסיבות לאמאר ושמחים בשבע שלום נמצא לו קדן, הלה
רק והכבוש אינו שמחה גדולה אבל ט ושמח מאוד.
מצב שבינה ורבנה הבית לעינינו ההבנה שאשה שאולנו שר
מעבר שם מדינה אלוה ודאגנו, נרוחד, שבאולו המאלנו לאולר
אדורה. קשה מ להאמין לדרוה אני מאמינו, בלוה בלוה
אבל אחר לשמיעה בשמחה הנו, ואי אדר לא הרגשה הלא רוצה,
על הבטחה ועל הקיבוצה הלב ט ולחשונו אלוים בהם. חיינו נכתה
בה הלא הה שעדר ומעלה הטבעון בשר ומאנוה לא נאלמן האמתון
ובוטחנו מתחשל ואין אוט לבלי לקרא מה טבעי הוה ט המרוה, ומה
נוחות הבר הברשה. אל טסנו אל הבאר ט
הבר בתשמה שלנו ולא ריצה קיבל חבלי והמרי והמסו שקרהם
ט תבוי המלחה המפוקחת לא ~~אמה~~ מאל בוטחים. —

אני אלוה עכשו בצרל הבלבר שאנו ב-1/4. בינתים
רוחה מעט אדר - קטל, משו המן, מבול מתאלם - נבאונו
שבורים. הלוחו ו היה כה לה הנוקם ו מ.ב. ט אקלנו שבאנו מאד
נטר הבוחה. שה המאה שלם נעשה לבר אסר לשה. —
הקלה מין מלן אל שקי הלהה המקפר ומשה בבוקר.